

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger til lovforslaget

1. Formål

Hovedformålet med lovforslaget er for det første gradvis at afskaffe grundskylden og den primærkommunale dækningsafgift af erhvervsejendomme, for det andet at afskaffe den såkaldte 10-promilleregulering og for det tredje for primærkommunerne, herunder Københavns og Frederiksberg kommuner, at indføre en overgrænse (loft) for udskrivningen af grundskyld i forhold til udskrivningen af indkomstskat (ligningsforhold), der gradvis nedsættes.

2. Baggrund og indhold

2.1. Regeringen finder, at udskrivningen af grundskyld på produktionsjorden ud fra hensynet til konkurrenceevne og rentabilitet udgør en uhenigtsmæssig byrde på erhvervslivet. Dette er baggrunden for forslaget om en gradvis afskaffelse over fire år af den amtskommunale og primærkommunale grundskyld for erhvervsejendomme. Denne gennemføres således, at der i 1984, 1985 og 1986 svares kommunal og amtskommunal grundskyld af henholdsvis 75, 50 og 25 pct. af grundværdien efter fradrag for forbedringer, mens grundskylden fra og med skatteåret 1987 helt bortfalder for disse ejendomme. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1 og 2, samt bemærkningerne hertil. Ændringen vil også medføre, at indbetalingerne til statskassen af en del af den amtskommunale grundskyld af landbrugsejendomme m.v. (promillefondene) nedtrappes til 75 og 50 pct. i henholdsvis 1984 og 1985.

Der foreslås med samme begrundelse en gradvis afskaffelse af primærkommunernes adgang til at opkræve dækningsafgift med indtil 10 promille af forskelsværdien for forretningsejendomme m.v. Med det foreliggende forslag nedsættes den maksimale promille for dækningsafgift af forretningsejendomme i 1984, 1985 og 1986 til henholdsvis 7,5 promille, 5 promille og 2,5 promille, mens adgangen til at opkræve dækningsafgift af disse ejendomme helt bortfalder fra og med skatteåret 1987.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 4 og 5, samt bemærkningerne hertil.

2.2. Det er regeringens opfattelse, at den eksisterende 10-promilleregulering bør ophæves.

10-promillereguleringen (lovens § 2, stk. 2) indebærer, at grundskyldpromillen mindst skal udgøre 10 i en primærkommune, hvis blot én af kommunens skatteydere to år før det pågældende skatteår har ramt det såkaldte skatte loft og dermed har opnået ret til nedsættelse af indkomstskatten til staten i medfør af udskrivningsloven. Pligten hertil bortfalder, hvis kommunens udskrivningsprocent for det kalenderår, hvor skatteåret begynder, er fastsat til en sådan størrelse, at ingen skatteyder længere kan ramme skatte loftet.

Baggrunden for denne bestemmelse var, at det ikke fandtes rimeligt, at en kommune kan holde sin grundskyldpromille på et meget lavt niveau samtidig med, at den udskriver indkomstskat med en så høj procent, at staten skal træde til med en lempelse af indkomstskatten for én eller flere skatteydere i kommunen.

I de senere år har bestemmelsen været aktuel for en række kommuner. Fastsættelsen af grundskyldpromillen til 10 har for mange af disse kommuner nødvendiggjort forhøjelser af grundskyldpromillen fra det ene år til det andet i en størrelsesorden, som ligger i overkanten af det rimelige. Det skyldes bl.a. det markante fald i den gennemsnitlige grundskyldpromille for primærkommunerne, ekskl. Københavns og Frederiksberg kommuner, som har kunnet konstateres siden 1970, og som har ført til gennemsnitlige grundskyldpromiller i årene 1978 (8,3), 1979 (9,5), 1982 (9,8) samt 10,5 i 1983 imod f.eks. 17 promille i 1973. Endvidere må det antages, at begrundelsen for reglens indførelse er svækket som følge af de senere års voksende behov for kommunale indtægter samt den ovenfor omtalte afskaffelse af skat på produktionsjorden, der vil betyde, at kommunerne vil have et mindre incitament til at lempe beskatningen for det lokale erhvervsliv. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 3, samt bemærkningerne hertil.